

Joni Palokankare

SAARISTOSEIKKAILU

Seikkailukasvatuspäivä Paimion rovastikunnalle

Opinnäytetyö

CENTRIA-AMMATTIKORKEAKOULU

Yhteisöpedagogi (AMK), kirkon nuorisotyö

Huhtikuu 2019

TIIVISTELMÄ OPINNÄYTETYÖSTÄ

Centria-ammattikorkeakoulu	Aika Huhtikuu 2019	Tekijä/tekijät Joni Palokankare
Koulutusohjelma Yhteisöpedagogi (AMK), kirkon nuorisotyö		
Työn nimi SAARISTOSEIKKAILU seikkailukasvatuspäivä Paimion rovastikunnalle		
Työn ohjaaja KM Sari Virkkala	Sivumäärä 21 + 6	
Työelämäohjaaja Nuorisotyönohjaaja Rita Smolander, Paimion seurakunta		
<p>Opinnäytetyön tarkoituksena oli tuottaa alakouluikäisille ja 7.-luokkaikäisille Saaristoseikkailu-seikkailukasvatuspäivä Paimion rovastikunnan pienempien seurakuntien varhaisnuorisotyölle. Opinnäytetyön hankkeistajana toimi Paimion seurakunta. Tapahtuma järjestettiin ensimmäistä kertaa ja siitä toivottiin muodostuvan jokavuotinen tapahtuma. Kehittämistyöhön osallistuivat myös Paimion rovastikunnan varhaisnuorisotyöstä vastaavat nuorisotyönohjaajat. Tapahtuman toteutus oli syyskuussa 2017.</p> <p>Tapahtuman palaute oli positiivista ja rakentavaa. Tapahtumasta saatu palaute kerättiin osallistujilta, isosilta sekä työntekijöiltä. Pääosin kaikki olivat pitäneet tapahtumasta. Tapahtuma järjestettiin toisen kerran 2018. Opinnäytetyön tavoitteet onnistuivat lukuun ottamatta 7.-luokkalaisten tavoittamista, tapahtumaan ei osallistunut yhtäkään 7.-luokkalaista.</p> <p>Opinnäytetyön teoriaosassa käsiteltiin alakouluikäisen lapsen fyysistä, henkistä ja sosiaalista kehitystä, seurakunnan varhaisnuorisotyötä sekä seikkailukasvatusta. Opinnäytetyön toteutusosuutta käsittelevässä luvussa kerrottiin seikkailukasvatuspäivän suunnittelusta ja toteutuksesta. Lisäksi käsiteltiin toiminnasta saatu palaute.</p>		
Asiasanat Keskilapsuus, seikkailukasvatus, seurakunta, varhaisnuorisotyö		

ABSTRACT

Centria University of Applied Sciences	Date April 2019	Author Joni Palokankare
Degree programme Bachelor of Humanities, Community Educator		
Name of thesis ARCHIPELAGO ADVENTURE. Adventure education Day to Paimio's deanery		
Instructor M.Ed Sari Virkkala	Pages 21 + 6	
Supervisor Youth worker Rita Smolander, Paimio parish		
<p>The purpose of this thesis was to produce an Adventure Education Day for elementary schoolers and the 7th graders for the early youth work of smaller churches in Paimio deanery's. The project was commissioned by the Paimio parish. The event was held for the first time and it was hoped to be an annual event. Youth workers from Paimio deanery's early youth work participated in the development work. The event was held in September 2017.</p> <p>The feedback from the event was positive and constructive. Feedback on the event was collected from the participants and the workers. The Majority of them had liked the event. The event was organized for the second time in 2018. The goals set for this thesis were achieved except that no contact was made with 7th graders, as none of them participated in the event.</p> <p>The theoretical part of the thesis discussed the physical, mental and social development of elementary school aged children, church pre-teen work and adventure education. The chapter discussing the implementation of the event focused on the planning and implementation of the adventure day. In addition, feedback on the activities was discussed.</p>		

<p>Key words Adventure education, Mid-childhood, Parish, Pre-teen youth work</p>

KÄSITTEIDEN MÄÄRITTELY

Seikkailukasvatus on toiminnallinen kasvatus- ja opetusmenetelmä. Sen tavoitteena on tuottaa osallistujalle onnistumisen ja oppimisen kokemuksia lajeissa, jotka vaativat omaa aktiivisuutta tietojen ja taitojen käytössä. Seikkailukasvatukseen liittyy haasteellisuuden ja yllätyksellisyyden elementtejä sekä oman toiminnan arviointia, minkä vuoksi ohjaaja on mukana toiminnassa. (Keskinen 2015, 20-21; Suomen nuorisokeskukset, 2019.)

TIIVISTELMÄ
ABSTRACT
KÄSITTEIDEN MÄÄRITTELY
SISÄLLYS

1 JOHDANTO.....	1
2 KEHITTÄMISTEHTÄVÄT.....	3
3 ALAKOULUIKÄISEN LAPSEN KEHITYS	4
4 SEURAKUNNAN VARHAISNUORISOTYÖ	6
5 SEIKKAILUKASVATUS.....	8
5.1 Seikkailukasvatuksen periaatteet.....	8
5.2 Seikkailukasvatuksen hyödyt	9
5.3 Seikkailukasvatus Suomessa.....	10
6 SAARISTOSEIKKAILU	12
6.1 Suunnittelu.....	12
6.2 Toteutus.....	13
7 TOIMINNAN ARVIOINTI	15
8 POHDINTA.....	18
LÄHTEET.....	20
LIITTEET	

1 JOHDANTO

Lapsena rakentelimme kaveriporukassa useita majoja lähimetsäämme. Suunnittelimme paikan, mihin maja rakennetaan, keräsimme tarvittavia oksia ja rakensimme majan. Aikaa tähän kului useita tunteja. Pyöräilimme myös usein metsäpoluilla, pienillä hiekkateilla ja hiekkakuopilla tietämättä edes, minne tie johtaa tai missä kunnossa tie on seuraavan käännöksen takana. Se ei kuitenkaan vauhtia haitannut. Joka kerta majan rakentelu sekä pyöräily vaikeassa ja tuntemattomassa maastossa tuntui uudelta seikkailulta. Samankaltaisia seikkailuja varmasti moni muukin on lapsena kokenut.

Seikkailusta oppii ja seikkailua on mahdollista käyttää myös kasvatuksellisenä menetelmänä. Seikkailukasvatuksen avulla osallistujalle voidaan havainnollistaa osallistujan oma vastuu toiminnan sujumisesta. Seikkailukasvatuksessa yhdistyy tekeminen ja sen reflektointi, jolloin osallistujan on mahdollisuus muuttaa käsityksiään omista tiedoistaan ja taidoistaan. (Karppinen 2005, 172; Karppinen 2010, 120.)

Suomessa seikkailukasvatusta järjestävät lukuisat yhdistykset ja seurakunnat. Näihin järjestöihin kuuluu muun muassa Nuorten Miesten Kristillisen Yhdistys NMKY ja Mannerheimin Lastensuojelu Liitto MLL. Edellä mainitut järjestöt ja seurakunnat järjestävät seikkailutoimintaa kaikenikäisille, varhaisnuorten seikkailuleireistä aina seikkailullisiin rippileireihin. (Karppinen & Latomaa 2015, 182-186.)

Alakouluikäinen lapsen reviiri laajenee kodin ulkopuolelle esikouluun ja kouluun, jolloin sosiaaliset tilanteet muuttuvat ja lapsi alkaa käyttäytymään itsenäisemmin sekä oppii ratkaisemaan uusia haasteita. Lapsi alkaa kaivata myös oman ikäistänsä seuraa, jolloin kaverit tulevat mukaan elämäkuvioihin vahvemmin. Kavereiden kautta lapset oppivat hyväksymään erilaisia ihmisiä ja ratkomaan erimielisyyksiä heidän kanssaan. (Ahonen, Nurmi, Lyytinen, Lyytinen, Pulkkinen & Ruoppila 2014, 78.)

Omana opinnäytetyönäni järjestin Saaristoseikkailun 16.9.2017 Turun NMKY:n leirikeskuksessa Harvan saarella, joka pohjautui seikkailukasvatuksen metodeihin. Aloite tähän työhön lähti Paimion seurakunnan varhaisnuorisotyönohjaajalta. Seikkailukasvatus oli kiinnostanut minua pidemmän aikaa, joten en ajatellut muuta vaihtoehtoa, kuin toteuttaa ilmoille heitetty ehdotus. Tapahtuman kohderyhmänä oli 10-13-vuotiaat lapset. Toimintoina tapahtumassa oli melontaa, jousiammuntaa, korikiipeilyä sekä pelailua. Mukana Saaristoseikkailussa oli Paimion, Sauvon, Liedon, Auran sekä Pöytyän seurakunnat sekä Länsiturunmaan suomalainen seurakunta. Edellä mainituista seurakunnista paikalla oli 9 työntekijää sekä 11 isosta.

Toivon Saaristoseikkailun osallistujien kokeneen mukavan ja opettavaisen seikkailukasvatuspäivän, jollaiseen he haluavat tulla uudestaan. Isosille ja työntekijöille toivon Saaristoseikkailun tuoneen kokemuksen onnistuneesta yhteisestä tapahtumasta, joka on helppoa toteuttaa uudelleen tulevinakin vuosina.

2 KEHITTÄMISTEHTÄVÄT

Opinnäytetyönäni suunnittelin ja toteutin Saaristoseikkailun 4.-7. -luokkalaisille lapsille. Ta-
pahtuma toteutettiin Paimion rovastikunnan alueen pienempien seurakuntien lapsille. Opin-
näytetyölleni asetin kaksi kehittämistehtävää.

Ensimmäisenä kehittämistehtävänä oli parantaa Paimion rovastikunnan seurakuntien ja eten-
kin pienempien seurakuntien yhteistyötä, koska yhteinen toiminta oli aikaisemmin vähäistä,
vaikka työntekijät olivat toivoneetkin sitä. Yhteistä toimintaa toivottiin erityisesti siksi, koska
yhden pienen seurakunnan työntekijän on vaikeaa järjestää yksin monipuolista toimintaa, kun
taas useamman työntekijän kesken on helpompi jakaa vastuuta toiminnan eri osa-alueista.

Opinnäytetyön toisena kehittämistehtävänä oli saada 7.-luokkalaiset mukaan toimintaan,
koska kaikilla mukana olevilla seurakunnilla 7.-luokkalaiset jäivät helposti pois seurakunnan
toiminnasta. Tämä johtui siitä, että 6.-luokkalaiset pääsevät vielä varhaisnuorten leirille. Tä-
män jälkeen seurakunnat tarjoavat toimintaa vasta rippikoulun muodossa 8.-luokkalaisille.

3 ALAKOULUIKÄISEN LAPSEN KEHITYS

Alakouluikäinen, eli 6-12-vuotias lapsi elää keskilapsuuden vaihetta. Tällöin lapsen sosiaalinen piiri laajentuu kodista laajemmalle esikoulun ja koulun avulla, joista lapsen sosiaaliset ja psykologiset taidot saavat vaikutteita ja lapsen käytös alkaa muuttumaan. (Ahonen ym. 2014, 77-78.)

Lapsi alkaa keskilapsuudessa toimimaan itsenäisemmin sekä haastavammassa ympäristössä, jotta hän voisi pärjätä tulevassa elämässään yhä enenemässä määrin ilman läheisten aikuisten tukea ja apua (Ahonen ym. 2014, 79). Lapsi esimerkiksi alkaa opetella koulumatkan kulkemista vähitellen ilman vanhemman tukea ja opastusta. Muutaman vuoden kuluttua lapsi todennäköisesti osaa koulumatkan lisäksi kulkea myös yökylään kaverille yksin.

Alakouluikäisen lapsen voima- ja kestävyystasot nousevat huomattavasti. Kasvupyrähdys sijoittuu tavallisesti lapsen ikävuosiin 6-7, jonka jälkeen kasvu on tasaista murrosikään asti. Geeniperimä, ravitsemus ja terveydentila vaikuttavat kaikki fyysiseen kehitykseen. Keskimäärin keskilapsuuden loppuvaiheessa lapsella alkaa murrosikä, eli lapsen kehitys sukukypsäksi alkaa. Tytöt ovat sukukypsiä keskimäärin hieman ennen 13 ikävuotta ja pojat hieman myöhemmin, mutta yksilöiden välillä on suuria eroja. (Ahonen ym. 2014, 79-80.)

Keskilapsuuden alkuvaiheessa lapsen kognitiiviset taidot kehittyvät ja hän pystyy pitämään mielessä samanlaisten tilanteiden piirteitä eikä enää pelkästään ole aistihavaintojen varassa. Lapsen looginen ajattelukyky sekä harkinnan varainen ongelmanratkaisukyky kehittyvät. Tunnetuimpia esimerkkejä lapsen uusista ja kehittyneistä ajattelutaidoista on esimerkki kahdesta samankokoisesta lasista, jossa on nestettä yhtä paljon. Toisesta lasista neste kaadetaan korkeaan ja kapeaan lasiin, jolloin nesteen pinta on korkeammalla. Ennen ajattelun kehittymistä lapsi vastaisi, että korkeammassa lasissa on enemmän nestettä, mutta ajattelun kehittyessä lapsi oivaltaa, ettei nestettä kaadettu välissä pois, joten sitä on oltava sama määrä. Näin

ollen lapsi ei tyydy pelkkään näköhavaintoon ratkaisua tehdessä, vaan ajattelee, ettei kaikki ole sitä miltä näyttää. (Ahonen ym. 2014, 89.) Saaristoseikkailussa esimerkiksi korikiipeilyssä näytti siltä, että koreilla voi kiivetä kuin tikkailla, mutta todellisuudessa korit kaatuvat huomattavasti herkemmin kuin tikkaat.

Keskilapsuuteen saavuttaessa kaverien merkitys kasvaa. Tämä on myös lapsen kehityksen kannalta tarpeellista. Lapsi alkaa tarvitsemaan ikäistensä ja usein myös saman sukupuolista seuraa. Kavereilta lapsi omaksuu sukupuolelle tyypillistä käyttäytymistä sekä oppii toimimaan itsenäisemmin kaverien kanssa. Kaverit myös tukevat lapsen sosiaalisten taitojen ja tunteiden käsittelyä, jolloin vuorovaikutustaidot kehittyvät. Kavereiden lisäksi lapsen kehityksen kannalta tärkeässä asemassa ovat kavereita läheisemmät ystävät. Ystävien kanssa lapsi oppii luottamusta ja herkkyyttä toisia ihmisiä kohtaan. Lapsen ystävyysuhteissa kohtaamat erimielisyys- ja riitatilanteet sekä kyseisten tilanteiden ratkaiseminen siihen kuuluvien osapuolten kesken kehittävät myös lapsen sosiaalisia taitoja. (Ahonen ym. 2014, 122.)

Harrastukset toimivat hyvänä terveen kasvun tukemismuotona lapselle vapaa-ajalla, kunhan muutama asia täyttyy. Harrastustoiminnan tulee sisältää turvallista tekemistä ja mahdollistaa sekä myönteisten kokemusten saaminen että sosiaaliset kohtaamiset lapsen ja vertaisten välillä. Lisäksi harrastusten avulla lapsi oppii ymmärtämään yhteisiä normeja ja yhteenkuulumisen tunnetta. (Ahonen ym. 2014, 125.) Seurakuntien varhaisnuorisotyö tarjoaa erilaisia harrastusmahdollisuuksia kerhojen ja retkitoiminnan avulla 7-14-vuotiaille (Jansa 2010, 267-273).

4 SEURAKUNNAN VARHAISNUORISOTYÖ

Varhaisnuorisotyöllä tarkoitetaan luterilaisissa seurakunnissa 7-14-vuotiaiden kanssa tehtävää nuorisotyötä. Vaikeuksia työhön tuo laaja ikäjakauma, sillä esimerkiksi 7-vuotiaan ja 14-vuotiaan tarpeet varhaisnuorisotyössä ovat hyvin erilaiset. (Jansa 2010, 266.) Kristillinen varhaisnuorisotyö alkoi Suomessa 1800-luvun lopulla kristillisten järjestöjen tekemänä, mutta seurakunnissa varhaisnuorisotyö alkoi yleistyä vasta 1940-luvulla. Ennen varhaisnuorisotyötä pääsääntöisesti vanhemmat ja papisto hoitivat kristillisen kasvatuksen kotona, pyhäkoulussa ja kinkereillä. (Launonen 2010, 248-249.)

Kun mietitään, mihin arvoihin seurakunnan varhaisnuorisotyö pohjautuu, on hyvä tuoda esiin seuraava raamatunkohta:

Jeesuksen luo tuotiin lapsia, jotta hän koskisi heihin. Opetuslapset moittivat tuojia, mutta sen huomattessaan Jeesus närkästyi ja sanoi heille: "Sallikaa lasten tulla minun luokseni, älkää estäkö heitä. Heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta. Totisesti: joka ei ota Jumalan valtakuntaa vastaan niin kuin lapsi, hän ei sinne pääse." Hän otti lapset syliinsä, pani kätensä heidän päälleen ja siunasi heitä. (Mark. 10:13-16.)

Varhaisnuorisotyön voidaan ajatella perustuvan edellä mainittuun raamatunkohtaan, jossa Jeesus toivoo lasten tulevan luokseen, sillä lapset eivät tarvitse ansioita eivätkä välitä ikärajoista tai ehdoista uskoakseen (Luumi 2010, 216). Luterilaisten suhtautuminen lapsiin on ollut jo luterilaisuuden alusta asti hyvä, onhan jo Martti Luther kirjoittanut seuraavanlaisesti lapsista:

Lapsella on oikeampi asenne sekä Jumalan lakiin, että evankeliumiin kuin meillä aikuisilla. Lapsi elää luonnollisemmassa suhteessa Jumalan luomistahtoon kuin me aikuiset. Me aikuiset mielellämme painostamme lapsiin sen hengellisen kehityksen, joka meidän tulisi käydä läpi, kehityksen, jota kutsutaan ahdistukseksi. Mutta lapsi ei tarvitse tätä ahdistusta. Lapsi lepää turvallisesti Jumalan käsissä ja luottaa hänen rakkauteensa. Lapsella on siis oikea suhde evankeliumiin, sellainen suhde, johon meidän aikuisten tulisi päästä. (Luumi 2010, 218-219.)

Varhaisnuorisotyön tarkoituksena on tukea vanhempia lasten kristillisessä kasvatuksessa, jolloin lapselle luodaan mahdollisuudet hyvään ja turvalliseen kasvuun elämässä. Tästä syystä varhaisnuorisotyön tulee muuttua kohtaamaan perheiden tarpeita. Tutkimukset osoittavat, että ne ihmiset, jotka ovat olleet seurakunnan varhaiskasvatuksen toiminnassa mukana kouluikäisinä, ovat aikuisina seurakunnan jäseniä varmemmin kuin ne, jotka eivät ole olleet kouluikäisenä mukana toiminnassa. (Grönholm, Holländer, Jokela, Kähkönen, Takamaa, Vappula & Vinko 2012, 4.)

Seurakunnan varhaisnuorisotyön suurimmat toimintamuodot ovat kerhot, leirit ja retket. Seurakuntien varhaisnuorisotyön vapaaehtoiset kerhonohtajat ovatkin kirkon vapaaehtoistoiminnan ryhmistä yksi suurimpia. Nämä nuoret ovat seurakuntien nuorisotyönohjaajien kouluttamia ja heidän tehtävänä on ohjata seurakunnan kerhoja, joita voivat olla esimerkiksi kokkauskerho, mediakerho tai urheilukerho. Retki- ja leiritöinnässä mukana olleista lapsista moni on todennut tutustuneensa leirillä paremmin jo entuudestaan tuntemiinsa kavereihin. (Jansa 2010, 267-273).

7-14- vuotiailla lapsilla on alueesta riippumatta samankaltainen tuen tarve kasvamiselle. Kuitenkin seurakunnat voivat vastata tähän tarpeeseen eri tavalla, johtuen toimintapaikoista ja -tekijöistä. Myös perheiden tuen tarve on erilaista ja siksi onkin tärkeää, että työntekijät tunnistavat ne. Osa kunnista on ulkoistanut aamu- ja iltapäivätoiminnan alakouluikäisille lapsille seurakunnalle; esimerkiksi Länsiturunmaan suomalainen seurakunta toteuttaa aamu- ja iltapäivätoimintaa Paraisilla (Paraisten kaupunki, 2019). Lasten ongelmakäyttäytymiset sekä yksinäisyys ovat huolen aiheena tällä hetkellä (Grönholm ym. 2012, 4). Kristinuskon sanoma on aina ollut yksinäisten ja hyljeksittyjen puolella. Seurakunnilla olisi siis varmasti annettavaa yksinäisyydestä tai haitallisista käyttäytymismalleista kärsiville lapsille – uusien toimintamuotojen kehittäminen juuri näitä lapsia varten voisi olla tulevina vuosina aiheellista.

5 SEIKKAILUKASVATUS

Opinnäytetyöni toteutusosuudessa käytin seikkailua kasvatuksellisenä menetelmänä. Sen vuoksi käsittelen tässä kappaleessa seikkailukasvatusta, sen periaatteita, hyötyjä sekä historiaa Suomessa.

5.1 Seikkailukasvatuksen periaatteet

Seikkailukasvatuksessa yhdistyy seikkailu ja kasvatusta, jolloin se on toimintaa, jossa tavoitteena on mahdollistaa ihmisen kokonaisvaltainen kehittyminen yksilönä käyttämällä toiminnallisia ja tavoitteellisia menetelmiä. Näissä menetelmissä yhdistyy seikkailullisuus, turvallisuus sekä ammattimainen ohjaus. (Suomen nuorisokeskukset, 2019.)

Priest & Gass [2005] määrittelevät, että seikkailukasvatus on yksi ulkoilmapedagogiikan alalaji, jossa korostuu yksilölle tai ryhmälle sopivan haasteellisen toiminnan tarjoaminen seikkailulajien avulla. Toiminta ei ole seikkailua, jos lopputulos on varma, vaan seikkailukasvatukseen liittyy aina epävarmuus lopputuloksesta. Lopputuloksen epävarmuuteen liittyy useita eri asioita – esimerkiksi vaellukselle lähtijöiden kunnosta, erätaidoista ja varusteiden toimivuudesta ei voida olla täysin varmoja. Jos vaelluksen lopputuloksesta ollaan varmoja, kyseessä on retkeilyä, eikä seikkailua. (Keskinen 2015, 20.)

Pieni lapsi tekee olohuoneeseen peitoista majan ja viettää siellä yön nukkuen. Herätessään aamulla hänestä tuntuu, että hän on kokenut seikkailun. Kokenut retkeilijä suunnittelee pitkään vaativaa vaellusta, jonka toteutuksen jälkeen kokee seikkailulleensa. Molempien voidaan sanoa kokeneen seikkailun, kunhan hyväksymme seikkailukasvatukseen kuuluvan ajatuksen siitä, että kokemus seikkailusta on aina yksilöllistä ja jokainen voi määrittää omalla kohdallaan, milloin kyseessä on seikkailua. Tämä ajatusmalli tuo haasteita silloin, kun seikkailuksi tarjotaan

jotain, mikä ei ole seikkailua käyttäjän mielestä. Tällaisessa tilanteessa korostuu ohjaajan ammattitaito ja kyky mukautua eri tilanteisiin. Esimerkiksi Saaristoseikkailussa tapahtuneessa melonnassa osalle osallistujista laji saattoi olla tuttu ja seikkailun tunne puuttui, mutta osa meloi ensimmäistä kertaa, jolloin toiminta oli heille seikkailua. Jos osallistuja voi määritellä itse, mikä on seikkailua, myös seikkailukasvatuksen ja elämyspedagogiikan raja on vaikeasti havaittavissa. Jos osallistuja kuitenkin määrittelee toiminnan seikkailuksi ja ohjaaja on eri mieltä asiasta, tulee osallistujan mielipidettä kunnioittaa. (Keskinen 2015, 15-16.)

Seikkailukasvatuksen periaatteisiin kuuluu myös vastuun siirtäminen osallistujalle turvallisuuden ja osaamiseen liittyvissä asioissa. Osallistujan on siis oltava aktiivinen toimija eikä vain sivustaseuraaja. Koska seikkailuun liittyy aina yllätyksellisyys, on tärkeää antaa osallistujalle haasteita sekä välineet haasteista selviytymiseen. Epäonnistumisen mahdollisuus on seikkailukasvatuksessa olennaista, sillä ilman epäonnistumisen mahdollisuutta toiminnasta tulee vain suorittamista. Ohjaajan vastuulla on, että yksilön tai ryhmän epäonnistuessa asiasta keskustellaan ja näin opitaan epäonnistumisesta huolimatta (Keskinen 2015, 21.)

5.2 Seikkailukasvatuksen hyödyt

Seikkailukasvatuksesta on monia erilaisia positiivisia vaikutuksia osallistujalle. Seikkailukasvatus havainnollistaa osallistujalle konkreettisesti, että toiminnan onnistuminen on hänen omalla vastuullansa sekä päätösvaltansa alla. Seikkailukasvatus on yhdistelmä fyysistä tekemistä ja tekemisen jälkeistä toiminnan reflektointia, jolloin osallistuja mahdollisesti korjaa omat aikaisemmat ymmärryksensä omista tiedoistaan, kyvyistään tai asenteistaan. (Karppinen 2005, 172; Karppinen 2010, 120.)

Seikkailukasvatuksessa ohjaajan pitää olla selvillä siitä, miten yksilö käsittää ryhmän, koska yksilön käsitys ryhmästä heijastuu myös hänen toimintaansa siinä (Keskinen 2015, 33). Seik-

kailukasvatuksen avulla on myös mahdollista parantaa sosiaalisia vuorovaikutustaitoja käyttämällä yhteistoiminnallisia aktiviteetteja, joissa koko ryhmä työskentelee yhteisen päämäärän eteen. (Karppinen 2005, 172; Karppinen 2010, 120.) Myös ryhmän ryhmäytymisprosessissa seikkailukasvatusta voi käyttää apuna, mutta seikkailukasvatuksella ei aina voida varmistaa haluttua tulosta (Keskinen 2015, 41).

5.3 Seikkailukasvatus Suomessa

Suomessa pitkäaikaisimpiin ja keskeisimpiin seikkailukasvatuksen tuottajiin kuuluu muun muassa seurakunnat, Nuorten Miesten Kristillinen Yhdistys NMKY sekä Mannerheimin Lastensuojelu Liitto MLL. Useat seurakunnat ja NMKY järjestävät seikkailullisia rippileirejä. Näitä ovat esimerkiksi toiminnalliset rippikoulut sekä vaellus- ja purjehdusrippikoulut. Lisäksi kyseiset järjestöt ja eri seurakunnat järjestävät vielä erillistä seikkailutoimintaa kaikenikäisille lapsille ja nuorille. (Karppinen & Latomaa 2015, 182-186.)

Suomessa seikkailukasvatusta on usein havainnollistettu kolmella portaalla. Ensimmäisellä portaalla on leikki, toisella portaalla on seikkailu ja kolmannella portaalla on rajaseikkailu. Jokaiselta portaalta on mahdollista pudota epäseikkailuun, jolloin toiminta ei ole enää kasvattavaa. Epäseikkailussa osallistujan kyvyt ylitetään selkeästi ja vaarana voi olla vakava loukkaantuminen tai jopa kuolema. Vahva pelko, usein jopa paniikinomainen pelko tai kauhu on myös yleensä mukana epäseikkailussa. (Keskinen 2015, 22,27-28.)

Leikkiportaalla on toimintaa, jossa osallistujat toimivat normaalia alemmalla tasolla, mihin heidän kykynsä riittäisivät. Toiminnassa ei ole mukana pelkoa. Esimerkkejä ovat piilo-, hippa-, tutustumis- sekä energiannostatusleikit. Leikistä pudotaan epäseikkailuun, kun esimerkiksi hippaleikissä hipaksi jää osallistuja, joka ei ole yhtä nopea kuin muut ja tämä selviää myös

muille osallistujille eikä kukaan osallistujista tai ohjaajista puutu tilanteeseen, esimerkiksi jättyäytymällä kiinni. Ohjaajan vastuulla on puuttua tilanteeseen ennen kuin toiminta putoaa epäseikkailuksi. (Keskinen 2015, 22-23.)

Toisella portaalla on seikkailua, jossa osallistujan tulee käyttää enemmän tietojaan sekä taitojaan selvitäkseen edessä olevista haasteista ja näin ollen osallistuja kokee hallitsevansa tilannetta eikä tilanteeseen liity yleensä pitkästymisen tunnetta. Tähän portaalle ei kuulu fyysinen vaaran tunne, mutta lievää jännityksen tunnetta voi esiintyä. Epäseikkailuksi toiminta muuttuu, kun pelko on liian kovaa, jolloin se alkaa häiritä osallistujan oppimista. Esimerkkejä seikkailuista on vaellukset, sosiaaliset pelit, korikiipeily sekä melonta. (Keskinen 2015, 23.) Osa näistä käytin myös oman opinnäytetyöni toteutusosuudessa.

Kolmannella portaalla on rajaseikkailua, jossa osallistujien toiminta toteutuu heidän omien kykyjensä rajoilla. Mukana on myös pelko ja usein pelon takana on riski loukkaantua. Seikkailun ja rajaseikkailun väli on usein hyvin suuri. Osallistujalle voi tulla tunne, että hänen pitää yrittää kunnolla ja mahdollisesti tarvita onnea selviytyäkseen tilanteesta. Esimerkkejä rajaseikkailusta on melonta vaativassa ympäristössä, kalliolaskeutuminen sekä luottamusharjoitukset. (Keskinen 2015, 24.)

6 SAARISTOSEIKKAILU

Tässä kappaleessa kerron opinnäytetyöni vaiheista: sen suunnittelusta, toteutuksesta ja osallistujien palautteesta. Opinnäytetyönäni toteutin seikkailukasvatuksen metodeja hyödyntävän Saaristoseikkailun 4.-7.-luokkalaisille lapsille syksyllä 2017. Hankkeistajana opinnäytetyössäni toimi Paimion rovastikunnan puolesta Paimion seurakunta.

6.1 Suunnittelu

Saaristoseikkailusta oli tiedossa nimi, tapahtumapaikka ja -ajankohta sekä mukana olevat seurakunnat, kun Paimion varhaisnuorisotyönohjaaja ehdotti sitä minulle opinnäytetyöksi vuonna 2016. Tiesin siinä vaiheessa sen olevan minulle sopiva opinnäytetyönaihe, joka on otettava vastaan ja aloitettava, vaikka ajoitus oli hieman liian aikaista opintovaiheeseeni suhteutettuna. Olin nimittäin vasta ammattikorkeakoulun toisella vuosikurssilla. Saaristoseikkailu-tapahtuman järjestin syksyllä 2017, mutta oman henkisen jaksamisen vuoksi jatkoin opinnäytetyön tekemistä vasta päiväopetuksen loppumisen jälkeen.

Saaristoseikkailu kehitettiin Paimion rovastikunnan pienempien seurakuntien, Paimion, Sauvon, Liedon, Länsiturunmaan, Auran sekä Pöytyän seurakuntien yhteiseksi seikkailukasvatuspäiväksi. Näistä viimeisin, Pöytyän seurakunta tuli mukaan vasta toteutukseen. Osallistuminen oli avoinna 4.-7.-luokkalaisille, mutta yhtäkään 7.-luokkalaista ei ilmoittautunut. Tapahtumapaikkana toimi Turun Nuorten Miesten Kristillisen Yhdistyksen leirikeskus Harvan saarella.

Aktiviteeteiksi seurakunnat toivoivat lajeja, joita olisi hankala toteuttaa seurakuntien itsenäisesti omilla resursseilla, mutta yhdessä jakamalla osallistujat pienempiin ryhmiin se olisi mahdollista. Lisäksi leirikeskuksen sijainti saarella vaikutti siihen, mitä tarvikkeita kannattaa itse

tuoda ja mitä leirikeskuksen jo olemassa olevista resursseista voisi hyödyntää. Näiden asioiden johdosta valitsin Saaristoseikkailuun neljä eri lajia; melonta, korikiipeily, jousiammunta sekä pelailu. Näihin neljään lajiin oli leirikeskuksessa jo valmiit varusteet, joten omia varusteita ei tarvinnut tuoda mukana.

6.2 Toteutus

Saaristoseikkailu toteutettiin 16.09.2017 Turun NMKY:n leirikeskuksessa Harvan saarella, Turun saaristossa ja tapahtuman kohderyhmänä oli mukana olleiden seurakuntien 10-14 -vuotiaat lapset. Heitä osallistui yhteensä 45. Mukana tapahtumassa oli myös 9 työntekijää kuudesta eri seurakunnasta sekä 11 isosta. Osallistujia oli yhteensä 65. Koska Saaristoseikkailu toteutettiin saarella, seurakunnat huolehtivat oman alueensa linja-autokuljetukset. Satamasta saimme venekuljetuksen saareen 30 paikkaisella veneellä, joten osan kulkiessa sataman ja saaren väliä, isosten tehtävänä oli leikittää osallistujia.

Päästyämme kaikki saareen, kokoontuimme yhteen infotilaisuuteen, jossa jaoin osallistujat neljään ryhmään ja jokaiseen ryhmään vähintään kaksi isosta. Isosten tehtävänä oli huolehtia koko ryhmä vuorossa olevaan lajiin. Työntekijät jakautuivat ennalta sovittuihin lajeihin ohjaamaan siten, että jokaisessa lajissa oli kaksi työntekijää ja yksi työntekijä oli vastuussa ruokailuista. Minun tehtävänäni tapahtumapäivänä toteutuksen onnistumiseksi oli koordinoida toiminnan onnistumista kokonaisuutena. Päätehtäviäni olivat aikataulun pitävyydestä huolehtiminen, lajien ja niiden paikkojen ohjeistaminen työntekijöille sekä lajien valmisteluiden koordinointi ennen ryhmien saapumista. Jokaiseen lajiin oli varattu aikaa 45 minuuttia. Ensimmäisen lajin jälkeen ruokatauolla sain työntekijöiltä kuitenkin toivomuksen lisäajasta. Uudeksi ajaksi tuli 55 minuuttia per laji.

Ruokailun jälkeen jokainen ryhmä kävi kolme jäljellä olevaa lajia läpi paremmassa aikataulussa, mutta tästä syystä loppuun suunnitellulle palautteen keräämiselle sekä loppunuotiolle

jäi hyvin vähän aikaa. Molemmat kuitenkin ehdittiin pitää ja jokainen ehti loppunuotiolla lämmittämään välipalaa. Loppunuotion jälkeen aloimme siirtymään kohti satamaa ja linja-autoja.

7 TOIMINNAN ARVIOINTI

Osallistujilta keräsin palautteen janatyöskentelyllä, jossa oli 6 kysymystä liittyen siihen, piti-
vätkö osallistuneet lapset päivän eri rasteista vai eivät (LIITE 4). Janan toisessa päässä oli vas-
tausvaihtoehto ”Ei pidä paikkansa”, keskellä ”pitää osittain paikkansa” sekä toisessa päässä
”Pitää täysin paikkansa”. Osallistujat vastasivat kysymykseen menemällä vastaustaan vastaa-
vaan kohtaan janalla, josta laskimme vastaukset. Janatyöskentelyn valitsin osallistujien suuren
lukumäärän ja tapahtumapaikan takia; ulkoilmassa olisi ollut hankalaa mahdollistaa kaikille
kirjoitusalueita.

Yleisesti osallistujat pitivät tapahtumasta, eikä yksikään vastannut, että tapahtumassa ei ollut
hauskaa. Janatyöskentelyllä kerätyn palautteen mukaan myös suurin osa osallistujista piti päi-
vän eri lajeista. Melonnasta 6 ilmoitti ettei pidä tai pitää osittain. Kiipeilystä 12 osallistujaa
vastasi, ettei pidä tai pitää osittain. Pelailusta 18 osallistujaa ilmoitti, ettei pidä tai pitää osittain
toiminnasta. Jousiammunnasta pidettiin vähiten: 20 osallistujaa ilmoitti, ettei pidä tai pitää
osittain. Osallistujista 21 koki, ettei tapahtumassa ollut riittävästi tekemistä heille. Tämä tar-
koittaa, että 45 tapahtumaan osallistuneesta lapsesta vähän yli puolet oli sitä mieltä, että Saa-
ristoseikkailu sisälsi tarpeeksi erilaisia aktiviteetteja.

Isosilta keräsin palautteen paperisella kaavakkeella (LIITE 5). Halusin kerätä heiltä palautteen
heti, että isosilla oli myös mahdollisuus kysyä, jos joku kysymyksistä olisi ollut epäselvä. Näin
toimimalla minun ei myöskään tarvinnut pelätä, että joku isosista ei muistaisi vastata palaut-
teeseen sähköpostitse. Näin olisi pitänyt toimia myös työntekijöiltä kerätyn palautteen kanssa.
Palautte kerättiin asteikolla 1-4 (1= ei toiminut ollenkaan ja 4= toimi hyvin).

Isosista yhtä lukuun ottamatta kaikki halusivat täyttää palautteen parityönä. Jälkeenpäin aja-
teltuna yksilötyönä olisin saanut enemmän palautetta. Isosten mielestä rastit toimivat hyvin,

lukuun ottamatta kiipeilyn kahta arvosanaa 3 ja pelailun arvosanaa 2. Kaikkien isosten mielestä tekemistä tapahtumassa oli sopivasti ja he pitivät alkuinfoa riittävän informatiivisena. Myös vapaassa palautteessa isokset vastasivat pitäneensä tapahtumasta. Yksi isonen oli vastannut myös pitäneensä siitä, että mukana oli oman kotiseurakunnan lisäksi muiden seurakuntien edustajia.

Yhdeksästä työntekijästä vain neljä vastasi palautekyselyyn (LIITE 6). En tiedä unohtiko osa työntekijöistä vastata vai mitkä olivat syyt. Saamissani palautteissa paljastui, että etukäteisviestintä oli ollut huonoa. Työntekijät olisivat toivoneet, että viestintä olisi mennyt selkeästi heiltä minulle ja minulta heille, eikä kaikilta kaikille. Lopulta kuitenkin tarvittavat materiaalit ja viestit tavoittivat kaikki työntekijät. Yksi seurakunta aloitti ilmoittautumisen ennen sovittua aikataulua, jolloin muille seurakunnille tuli kyselyitä tästä. Tämä ei johtunut minusta riippuvista tekijöistä, sillä olin etukäteen sopinut kaikkien osallistuvien seurakuntien kanssa ilmoittautumisen avaamisen aikataulusta.

Rastit sujuivat pääsääntöisesti hyvin. Aikataulu oli aluksi liian tiukka, mutta tapahtumapäivänä vaihdettu uusi aikataulu paransi tätä hieman. Rastisuunnittelussa olisi voinut huomioida sen, että korikiipeilyssä sekä jousiammunnassa vain yksi ryhmäläinen teki ja muut katsoivat ja nämä rastit olivat sijoitettu peräkkäin. Tämän vuoksi jotkut osallistujista vaikuttivat tylsistyneiltä. Muuten rastit olivat mieleisiä, ohjelmaa oli riittävästi ja toiminta sopi kaavaillulle ikäkaudelle. Loppunuotiolla kaikki saivat maukkaan välipalan ja se päätti tapahtuman onnistuneesti.

Vapaan sanan osuudessa työntekijät toivoivat, että jatkossa seurakunnat sitoutuvat aloittamaan ilmoittautumisen samaan aikaan kootusti ja ilmoittautumiset menisivät vain yhden työntekijän kautta. Näin kaikkien ei tarvitsisi laskea jatkuvasti osallistujamääriä, vaan seurakunnat saisivat säännöllisesti ajantasaista tietoa siitä, paljonko heidän seurakunnastaan on ilmoittautuneita. Tämä järjestely selkeyttäisi pääjärjestäjän työtä. Tästä palautteesta keskustelin

työelämäohjaajani kanssa, joka lupasi välittää tiedon eteenpäin seuraavaa Saaristoseikkailua varten.

Yksi työntekijä olisi toivonut minulta myös selkeämpää johtamista ja rohkeutta vastuun ottamiseen. Itse tapahtumassa koin vaikeaksi ohjata nuorisotyön ammattilaisia, koska itse olin omasta mielestäni vain kokematon opiskelija. Tämä palaute oli mielestäni aiheellinen ja rakentava. Sen ansiosta pystyin myös suuntaamaan omaa ammatillista kasvuani ja kehitystäni.

8 POHDINTA

Opinnäytetyöprosessini lähti liikkeelle, kun Paimion seurakunnan varhaisnuorisotyönohjaaja ja sittemmin työelämäohjaajani tarjosi minulle mahdollisuuden toteuttaa Paimion rovastikunnalle Saaristoseikkailu-seikkailukasvatuspäivän. Siinä vaiheessa ajattelin heti, että opinnäytetyöaiheeksi Saaristoseikkailu olisi minulle juuri sopiva. Ollessani lapsena partiossa, siellä käytettiin tietämättäni useasti seikkailukasvatusta oppimismenetelmänä esimerkiksi partioryhmän yhteisissä melontaharjoitteissa. Seikkailukasvatusmateriaaleihin tutustuttuani mielenkiintoni käyttää seikkailukasvatusta kasvatusmetodina kasvoi.

Opinnäytetyösopimuksen teon jälkeen kutsuimme työelämäohjaajani kanssa alueen työntekijät palaveriin, jossa kävimme työntekijöiden kanssa yhteisesti läpi, millainen tapahtumasta tulisi ja mikä olisi minun vastuulleni jäävän suunnittelutyön suuruus. Jo tässä vaiheessa tiesin tehtävästä tulevan raskasta ja suuritöistä. Työn määrää lisäsi se, että mainostus piti aloittaa ennen kesää, mutta ilmoittautuminen kuitenkin alkaisi vasta kesän jälkeen. Tämän lisäksi sähköpostien lähettely kaikille työntekijöille veisi oman aikansa. Nämä opettivat minulle oman työn suunnittelun tärkeyden: ilman hyvää suunnittelua työnteko muuttuu ajallisesti hankalammaksi. Kuitenkin mielenkiintoni opinnäytetyöaihetta oli niin suuri, että minun oli pakko ottaa se vastaan.

Saaristoseikkailu järjestettiin 16.09.2017 Turun NMKY:n leirikeskuksessa Harvan saarella, joka tarjosi loistavan ympäristön Saaristoseikkailun aktiviteeteille. Leirikeskuksessa oli valmiudet muun muassa melontaan, korikiipeilyyn, jousiammuntaan sekä pelailuun, jotka kaikki valikoituivat tästä syystä Saaristoseikkailun lajeiksi.

Opinnäytetyölläni oli kaksi kehittämistehtävää. Ensimmäinen niistä oli parantaa Paimion rovastikunnan pienempien seurakuntien välistä yhteistyötä yhteisellä toiminnalla. Ensimmäinen kehittämistehtävä onnistui mielestäni hyvin, sillä Saaristoseikkailu-tapahtuma järjestettiin

uudestaan vuonna 2018. Se ei siis jäänyt ainoastaan opinnäytetyökseni ja kertaluontoiseksi tapahtumaksi. Toisena kehittämistehtävänä oli saada 7.-luokkalaiset seurakunnan toimintaan paremmin. Tämä kehittämistehtävä ei kuitenkaan onnistunut, koska yksikään osallistujista ei ollut 7. -luokkalainen. Syy siihen, miksei 7.-luokkalaisia osallistunut, ei minulle selvinnyt.

Opinnäytetyöprosessin aikana opin organisoimaan isoa, monen eri organisaation tapahtumaa. Ymmärrän nyt paremmin sen, että monen organisaation tapahtumassa yhden henkilön pitää selkeästi olla koko tapahtuman vastaava, jonka kautta tieto kulkee molempiin suuntiin sujuvasti ja selkeästi. Opinnäytetyöprosessista oppineena suunnittelisin myös aikataulutuksen paremmin, jolloin varaisin jokaiselle rastille enemmän aikaa.

Mutta mitä Saaristoseikkailu olisi ollut ilman asioita, joihin ei voinut valmistautua tai joita ei voinut ennustaa etukäteen? Seikkailuun kuuluu yllätyksellisyys ja se, ettei kaikkeen pystytä varautumaan (Keskinen 2015, 21). Saaristoseikkailu ei siis ollut pelkkä retki Harvan saareen. Se oli nimensä mukainen kokemus ja ennen kaikkea seikkailu myös minulle itselleni.

LÄHTEET

- Dunderfelt, T. 2011. Elämänkaaripsykologia. Lapsen kasvusta yksilön henkiseen kehitykseen. 14. uudistettu painos. Helsinki: WSOYpro Oy.
- Grönholm, N, Holländer, A, Jokela, E, Kähkönen, N, Takamaa, R, Vappula, K & Vinko, 2012. Uutta etsien – mennyttä kunnioittaen. Teoksessa Tytöt & Pojat seurakuntalaisina. Helsinki: Kirkkohallitus. 4-6.
- Jansa, K. 2010. Varhaisnuorisotyö seurakunnassa. Teoksessa E. Jokela & h. Pruuki (toim.) Jo iso, vielä pieni – kouluikäisen lapsen maailma. Helsinki: Lastenkeskus. 266-273.
- Karppinen, S. 2005. Seikkailullinen vuosi haastavassa luokassa. Oulun yliopisto, Kasvatustieteiden ja opettajankoulutuksen yksikkö. Etnografinen toimintatutkimus seikkailu- ja elämyspedagogiikasta. Saatavissa: <http://jultika.oulu.fi/files/isbn9514277554.pdf>. Viitattu 8.4.2019.
- Karppinen, S. 2010. Seikkailukasvatus – erilainen tapa opettaa ja oppia. Teoksessa S. Karppinen & T. Latomaa. 2010. Seikkaillen elämyksiä: 2 Elämyksen käsitehistoriaa ja käytäntöä. Rovaniemi: Lapin yliopistokustannus. 118-135.
- Karppinen, S & Latomaa, T. 2015. Seikkaillen elämyksiä: 3 Suomalainen seikkailupedagogiikka. Rovaniemi: Lapin yliopistokustannus.
- Keskinen, K. 2015. Seikkailijasta seikkailukasvattajaksi: seikkailukasvatus ammattina. Turku: Koulutalo Aavas.
- Koululaisten aamu- ja iltapäivätoiminta. Paraisten kaupunki. http://www.paraisten.fi/web/tjanster/skolor/morgon_och_eftermiddagsverksam/fi/FI/morgon_och_eftermiddagsverksamhet/. Viitattu 15.4.2019.
- Launonen, P. 2010. Kristillinen varhaisnuorisotyö 1800-luvun lopulta 2000-luvun alkuun. Teoksessa E. Jokela & H. Pruuki (toim.) Jo iso, vielä pieni – kouluikäisen lapsen maailma. Helsinki: Lastenkeskus. 248-265.
- Luumi, P. 2010. Lapsuuden teologia. Teoksessa E. Jokela & H. Pruuki (toim.) Jo iso, vielä pieni – kouluikäisen lapsen maailma. Helsinki: Lastenkeskus. 207-221.
- Nurmi, J-E., Ahonen, T., Lyytinen, H., Lyytinen, P., Pulkkinen, L. & Ruoppila, I. 2015. Ihmisen psykologinen kehitys. 6. painos (5., uudistettu painos 2014). Jyväskylä: PS-kustannus.

Priest, S & Gass, M. 2005. Effective Leadership in Adventure Programming. Teoksessa Keskinen, K. 2015. Seikkailijasta seikkailukasvattajaksi: seikkailukasvatus ammattina. Turku: Koulutalo Aavas.

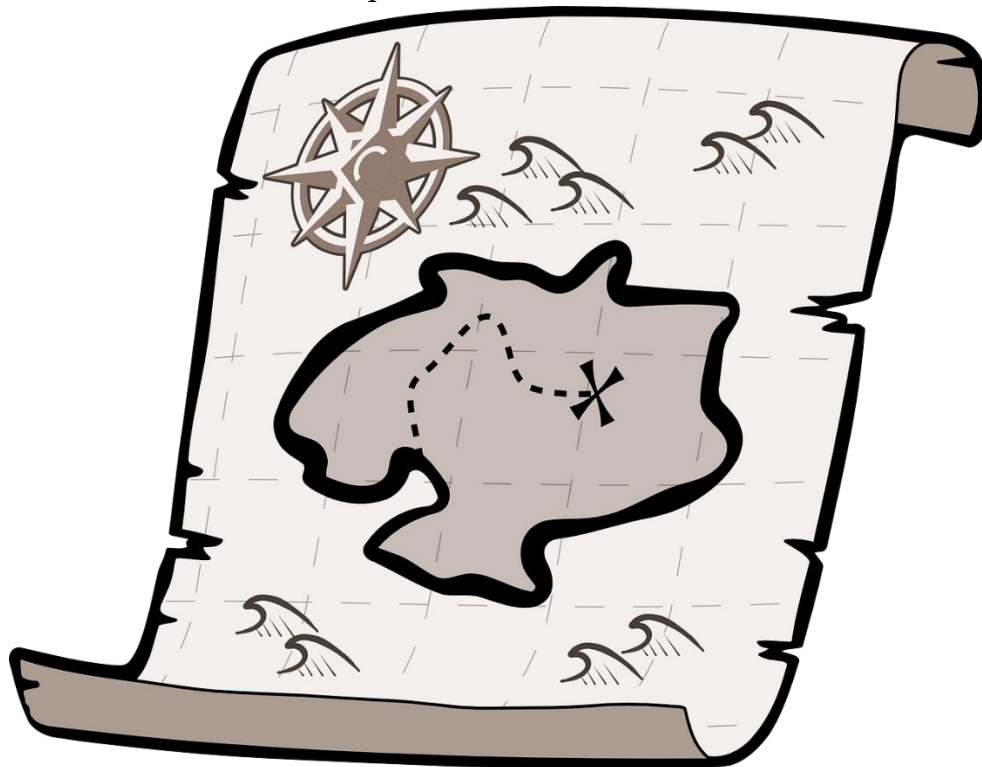
Raamattu. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkolliskokouksen vuonna 1992 käyttöön otama suomennos.

Seikkailukasvatus. Suomen nuorisokeskukset. <http://www.snk.fi/seikkailukasvatus/>. Viitattu 6.4.2019.

SAARISTOSEIKKAILU

-päivä 16.9.2017 Harvan saarella

16.9 Paimion rovastikunnan alueen 03-07 vuosina syntyneille järjestetään Harvan saarella Saaristoseikkailu – päivä, jossa ohjelmassa on mm. korikiipeilyä, melontaa sekä muita seikkailuhenkistä toimintaa.

Tapahtuman ilmoittautuminen tapahtuu syksyllä, mutta jo nyt kannattaa pistää päivämäärä kalenteriin! Halutessasi voit jättää sähköpostiosoitteen oman seurakuntasi varhaisnuorisotyönohjaajalle, jolloin saat syksyllä muistutusviestin tapahtuman ilmoittautumisen alkaessa.

Tapahtuman järjestää opinnäytetyönään Yhteisöpedagogi -(AMK) kirkon nuorisotyönohjaaja - opiskelija Joni Palokankare yhteistyössä Paimion seurakunnan, Sauvon-Karunan seurakunnan, Liedon seurakunnan, Auran seurakunnan sekä Länsi-Turunmaan suomalaisen seurakunnan kanssa.

Saaristoseikkailu lähenee! Kuulostaa hyvältä!

Tässä tulee huimasti tietoa tulevasta retkestä, ohjelmasta, tarvikkeista, ja kaikesta muusta. Retkipaikkamme sijaitsee Harvan saarella, Turun NMKY:n leirikeskuksessa. Harva sijaitsee Turun saaristossa lyhyen venematkan päässä Heinänokan satamasta, jonka osoite on Heinänokantie 10 20960 Turku.

Retki alkaa klo **XX.XX** Osoitteessa **XXXX** josta nousemme bussin kyytiin ja palaamme samaan paikkaan klo **XX.XX**

Retkellä ohjelmassa on ohjelmassa mm. Melontaa, Jousiammuntaa, Korikiipeilyä sekä muuta seikkailua.

Mukaan retkelle tarvitset:

- säänmukaiset ulkoiluvälineet
- varavaatekerta ja lämmintä vaatetta (melonnassa voi kastua)
- Oman mukin
- Pelastusliivit, jos omistat
- Iloista retkimieltä!

Retkellä et tarvitse omaa evästä mukaan, etkä myöskään elektronisia laitteita.

Ruokailut tapahtuvat erillisessä ruokailurakennuksessa, jossa syömme meille tehtyä maittavaa ruokaa. Retkellä tarjotaan lounas ja päivämehu.

Ilmoitathan myös, mikäli et pääse osallistumaan retkelle, niin emme odota sinua turhaan! Paimio-Sauvo-Parainen soita Rita 0440660921 ja Pöytyä-Lieto soita Teija 0505712532.

Retkimaksu kerätään retkellä. Laita retkimaksu kirjekuoreen, jossa on päällä retkeläisen nimi. Samaa kirjekuoreen laitetaan myös turvallisuuskysely (liitteenä oleva lappu) retkimaksu on 10 € / Osallistuja

Seikkailua odotellen, Joni, Rita, Nunnun, Rane, Suvi, Kaisa, Hannele, Mika, Mervi, Teija

Turvallisuusvastaava Rita Smolander
Paimion seurakunnan varhaisnuorisotyönohjaaja
p.044 0660 921 rita.smolander@evl.fi

TURVALLISUUSKYSELY

Nimi _____

Syntymäaika _____

Osoite _____

Huoltajan nimi (retken aikana) _____

Puhelinnumero _____

Allergiat ja erityisruokavalio _____

Onko retkeläisellä jokin sairaus tai oppimisvaikeus, joka voisi tulla esiin

leirillä tai olisi muuten hyvä tietää? _____

Säännöllinen tai usein käytetty lääkitys. _____

Saako leiriläiselle antaa käsikauppalääkkeitä (esim. särkylääkkeet) Kyllä

Mikäli lapsi sairastuu retken aikana, huoltaja tai huoltajan valtuuttama henkilö hakee lapsen leiriltä

huoltaja _____muu henkilö _____

Saako lasta kuljettaa seurakunnan puolesta lääkäriin, mikäli tilanne sen

vaatii esim. syvä haava, joka tarvitsee tikkausta. Kyllä Ei

Onko leiriläisellä ulkoiluun, liikuntaan tai muuhun vastaavaan liittyviä

rajoituksia? _____

Muita asioita, jotka työntekijöiden on hyvä tietää _____

Retkeläisestä saa ei saa esittää julkisesti työntekijöiden ottamia kuvia.

(Muiden osallistujien valokuvaamista/kuvien julkaisua emme kykene valvomaan)

Paikka ja aika _____

Huoltajan allekirjoitus _____

Tiedot kerätään leiriläisen turvallisuuden takia ja käsitellään täysin luottamuksellisesti. Tämä asiakirja tuhoetaan kolmen kuukauden kuluessa

Saaristoseikkailuohjelma

Bussit lähtevät klo 9

Paimio 9:00– Kaarina 9:20 – Heinänokka n. klo 10:00

Pöytyä – Lieto (Pöytyä infoaa bussiaikataulun) – Heinänokka perillä n. 10:15

Porukka jaetaan neljään ryhmään.

Rastit:

Melonta: Mika

Korikiipeily: Rane

Jousiammunta: Nunnu

Pelailu: Rita

Suvi, Mervi, Teija, Hannele lisäkäsiksi rasteille.

Keittiö: Kaisa

Alkuperäinen ohjelma;

Klo 10:30 tervetuloa, ryhmiin jako.

10:45-11:30 rastit

11:30-12:15 Lounas

12:15-13:00 rastit

13:00-13:45 rastit

13:45-14:00 vessa yms taukoa

14:00-14:45 rastit

14:45-15:30 loppunuotio

+ palautteen kerääminen

15:30 kotiin lähdön aika

Tapahtumassa muutettu aikataulu;

10:30

10:45-11:30

11:30-12:15

12:15-13:10

13:10-14:05

Tämä jätettiin pois, vessassa pystyi käymään ohjelman aikana

14:05-15:00

15:00-15:30

15:30

Palautekysymykset osallistujilta

Palaute kerätään osallistujilta janatyöskentelyllä.

Ei pidä paikkansa – pitää osittain – pitää täysin paikkansa

1. Minulla oli hauskaa Saaristoseikkailussa?
2. Pidin Melonnasta?
3. Pidin Kiipeilystä?
4. Pidin Jousiammunnasta?
5. Pidin Pelailusta?

Minulla oli riittävästi tekemistä?

Saaristoseikkailu isospalaute

Arvioi kysymys 1 asteikolla 1-4, 1= ei toiminut ollenkaan ja 4= Toimi hyvin

1. Miten rastit ja aikataulu toimivat?

- a. Melonta
- b. Kiipeily
- c. Jousiammunta
- d. Pelailu

2. Oliko tekemistä? Ympyröi vastauksesi

- a. Sopivasti
- b. Liian vähän
- c. Liikaa

3. Oliko alkuinfo riittävä? Ympyröi

Kyllä   Ei

4. Vapaa palaute päivästä

Palautekysymykset työntekijöiltä

Työntekijä:

1. Millainen oli kokemuksesi leirin etukäteistyöstä?
2. Millainen oli rastisi? Entä aikataulu?
3. Oliko ohjelmaa riittävästi? Oliko ohjelma ikäkaudelle sopivaa?

Vapaa sana